

9-4: Algemene Ledenvergadering

Kom ook! Laat je horen! De uitnodiging staat op pag. 5.

31-3: Paaseieren zoeken

Zaterdag 10:15 verzamelen we zoals gewoonlijk aan het Buurtven. Meer op pag. 4.

In dit nummer o.a.:

- P04 Paaseieren zoeken
- P05 ALV Gijzenrooi Uitnodiging!
- P07 Verrassing voor Wim
- P08 Maak kennis met Bianca Verhagen
- P10 Iain en Jessica zijn grootverbruikers
- P12 Stormschade in beeld
- P13 Met Gijz naar de 200
- P14 Impressie Cultuur bij je Buur
- P18 Wie is zuster Cornelia
- P20 Verlichting in Gijzenrooi
- P21 De Midzomeravond komt er weer aan
- P22 Afscheid van Betty
- P23 Impressie lampionnenoptocht
- P25 Zinloos vernielen
- P26 Het zegje: "the making of"
- P27 Welkom nieuwe leden
- P29 Code rood!

Voorwoord

Een mijlpaal, gedecoreerd door een prachtige uitstraling en een ferme uitnodiging om verder te lezen:

"Het honderdste Zegje"

Alle uitgaven van het Zegje zijn te vinden op onze website www.gijzenrooi.nl. Het eerste Zegje verscheen in juni 1992 in een oplage van 450 stuks, 3 pagina's met een nietje erdoor. Dit eerste Zegje was zeker informatief te noemen. Het bracht de wijkbewoners op de hoogte van de oprichting van de bewonersvereniging (toen nog bewonersorganisatie genoemd), vermeldde het doel, gaf een complete ledenlijst van het eerste uur (17 leden in getal) en de onderwerpen waarmee men zich op dat moment bezighield. Het tweede Zegje van oktober behandelde vervolgens de onderwerpen die speelden en lieten zien dat de bewonersvereniging zich inmiddels had georganiseerd, bestaande uit een 3-koppig bestuur en een zestal commissies. De opmaak was nu in kolomvorm en had veel weg van een nieuwsbrief.

De eerste vijf jaar verscheen het Zegje drie keer per jaar, in 1998 een uitschieter van zes uitgaven, met daarna een frequentie van vier keer per jaar, zoals we nu ook kennen. In 2000 kreeg het Zegje een nieuwe "look", zwart-wit met het Gijzenroois groen als steunkleur en in september 2015 mochten we Zegje nr. 90 begroeten in de huidige "full-color" vorm. In dit kader mag best ook nog wel vermeld worden, dat Wim Corbeij sinds het jaar 2000 betrokken geraakt is bij het Zegje en een flinke steen heeft bijgedragen aan de verschijningsvormen van het wijkblad door de jaren heen. De vrijwilligerspenning die Wim op 28 januari dit jaar mocht ontvangen, is mede hierdoor dan ook zeer verdiend naast alle andere bijdragen die hij in de loop der jaren heeft geleverd. Wim, gefeliciteerd!!

Het Zegje is altijd zeer informatief gebleven voor de wijkbewoners en vormt de spil in de communicatie van de bewonersvereniging met de wijkbewoners. De leden van de Commissie Communicatie hebben er steeds met gedrevenheid en een ijzeren discipline voor gezorgd, dat het Zegje niet alleen op tijd verschijnt, maar ook als informatief wordt ervaren. Veel dank en lof voor de Commissie Communicatie. Veel trouwe adverteerders hebben dit overigens weten te waarderen en ondersteuning gegeven aan de uitgaven van het Zegje. Ook daarvoor is de bewonersvereniging dankbaar.

Ik wens u veel plezier bij het lezen van de honderdste uitgave van het Zegje. Mocht u nog geen lid zijn van de bewonersvereniging, dan nodig ik u uit om zich voor € 3,50 per jaar ervan te verzekeren dat ook de komende uitgaven van het Zegje bij u in de bus vallen.

Het Zegje: een prachtig blad, informatief, blijvend in ontwikkeling en iedere keer weer een aangename verrassing als het volgend exemplaar op de mat valt.

Gerard van Rossum, voorzitter.

Evenementenkalender 2018

Wat?	Wanneer?	Waar?
Wandelen in Gijzenrooi	Zondag 10:00-12:00	Bushalte Bunderkensven, iedere eerste zondag van de maand
Ommetje Gijzenrooi	Woensdag 19:00-20:00	Kleine wandeling op woensdagavond alleen in de even weken
Paaseieren zoeken	Zaterdag 31 maart	Verzamelen om 10.15 aan het Buurtven (hoek Eijerven/Schaapsloopven), vertrekken om 10.30
Algemene ledenvergadering	Maandag 9 april	Jaguar, Jaguarstraat 2 19:45
Midzomeravond	Zaterdag 30 juni	Aan het Buurtven (hoek Eijerven/Schaapsloopven)

Kom je ook paaseieren zoeken?

Op paaszaterdag 31 maart a.s. organiseert de commissie activiteiten van de bewonersvereniging een leuke en inmiddels vertrouwde activiteit voor de kinderen in onze wijk: het paaseieren zoeken! We verzamelen op het Buurtven (veldje Eijerven/Schaapsloopven). We verzamelen om 10:15 en vertrekken om 10:30 uur samen met de paashaas naar de zoekplaats.

Deelname aan het paaseieren zoeken is gratis, wel moeten de kinderen bij aankomst op het Buurtven even aangemeld worden. Ze krijgen dan een kaartje waarmee ze na afloop van de activiteit een leuke attentie mee naar huis krijgen. Alle kinderen kunnen met de gevonden eieren een lootje verdienen, daarmee zijn leuke prijsjes te winnen in de loterij. Dus hoe meer eieren je vindt, hoe groter je kans op een prijsje. (Het is wel de bedoeling dat je elk gevonden ei eerst inlevert voor een bonnetje) Voor ieder kind is er iets te drinken en voor de ouders een lekker kopje koffie of thee.

Het belooft weer een ouderwets gezellige ochtend te worden dus kom ook naar het Buurtven, samen met je vader of moeder om eieren te zoeken op de geheime verstopplaats van de paashaas!

Esther v.d. Meijden, Monique en Janco Rampart

BEWONERSVERENIGING GIJZENROOI

ALGEMENE LEDENVERGADERING MAANDAG 9 APRIL 2018

Beste buurtbewoners,

Bij deze nodigen we u van harte uit voor de Algemene Leden Vergadering (ALV) op maandag 9 april in de Jaguar (Jaguarstraat 2).

Na de vergadering is er gelegenheid om gezellig met wijkgenoten bij te praten onder het genot van een hapje en een drankje.

Datum:	maandag 9 april 2018
Welkom:	19.45 uur
Aanvang vergadering:	20.00 uur
Einde vergadering:	20.45 uur
Buurtborrel:	20.45 uur – 22.00 uur

De agenda van het formele gedeelte is als volgt:

- 1 Openning en mededelingen
- 2 Goedkeuring notulen ALV 3 april 2017 (zie www.gijzenrooi.nl)
- 3 Aftreden en (her)benoemen secretaris*
- 4 Financiële verantwoording 2017 en begroting 2018
- 5 Structuur vereniging
- 6 Terugkoppeling Brown Paper Sessie ALV 2017
- 7 Rondvraag en sluiting officiële gedeelte
- 8 Smart light informatie (zie pag. 20)

Wij zien u graag op maandag 9 april!

Bestuur Bewonersvereniging Gijzenrooi

* Statutair heeft ieder bestuurslid een zittingstermijn van 2 jaar. De huidige secretaris Maarten Verboord is aftredend en herkiesbaar. Eventuele andere kandidaten kunnen zich melden bij het bestuur vóór 1 april.

OPROEP: maak nu uw contributie over voor 2018, en maak er meteen een periodieke overschrijving van: jaarlijks herhalen. Dan hoeft u er niet steeds opnieuw aan te denken. NL11 INGB 0000 073833 t.n.v. Bewonersvereniging Gijzenrooi o.v.v. het lidmaatschapsjaar én uw adres.

Verrassing voor Wim Corbeij

Eén keer per jaar organiseert het bestuur van de bewonersvereniging een bijeenkomst, dit keer op zondagmiddag in café de Velosoof, om alle vrijwilligers in Gijzenrooi te bedanken voor hun inzet. Als ik binnenkom zijn Gerard, Maarten en Esther (met jetlag, want rechtstreeks van Schiphol uit Singapore) er al om de gasten te verwelkomen.

Ik zie heel wat bekende buurtgenoten: Albert, die veel doet voor Burendag en Adopteer een straat, Corinne van Duurzaamheid, Alda van Buurtpreventie, Jan van Cultuur bij je Buur, Noud en Marijke van Burenhulp, Käthe, Evelyn en Hanneke van Communicatie, Willem en Frank van de website, veel buurtgenoten die meezingen in het kerstkoor en veel mensen die allerlei hand- en spandiensten verrichten bij het grote aantal activiteiten dat georganiseerd wordt in onze wijk.

Het is een gezellige bijeenkomst, je kunt met iedereen even praten. Heerlijke hapjes worden neergezet en natuurlijk ontbreken de bitterballen niet. Plotseling zie ik onze wethouder Yasin Torunoglu binnenkomen. Hij heeft een speciale opdracht deze middag: de uitreiking van de vrijwilligerspenning van de gemeente Eindhoven.

Op zijn zo kenmerkende ongedwongen manier klimt Yasin op een stoel en spreekt hij ons toe. We zijn benieuwd. Gerard had tegenover mij al een tipje van de sluier opgelicht, maar de ontvanger Wim Corbeij, weet nog van niets. Dan somt de wethouder op wat Wim de afgelopen jaren allemaal gedaan heeft: al vanaf het begin betrokken bij

alle activiteiten in Gijzenrooi. Als man van de techniek en het geluid hebben wij Wim altijd nodig: Burendag, Midzomeravond, kerstkoor, boomverlichting en andere activiteiten. Wim is ook de belangrijkste kracht achter het Zegje: maar liefst 65 keer (van de 100) zorgde hij voor de opmaak en het drukklaar maken. Alle oude nummers zijn door hem persoonlijk gescand en daardoor te raadplegen op de website. Altijd bereid om op het laatste moment nog wat te veranderen of toe te voegen aan het laatste Zegje; nooit krijgt de rest van de Commissie Communicatie te horen dat hij daar naast zijn drukke baan eigenlijk geen tijd voor heeft. Altijd optimistisch en positief, altijd bereid om nog weer eens te helpen. En Wim doet niet alleen al heel lang vrijwilligerswerk voor Gijzenrooi, hij doet ook heel erg veel voor Pand P (het vroegere Plaza Futura aan de Leenderweg). Ook hier is hij verantwoordelijk voor beeld en geluid. Flexibel bij ieder optreden van soms onervaren acteurs, dansers of musici. Onverstoorbaar en onvermoeibaar. Een waardig ontvanger van de vrijwilligerspenning!

Greetje Heijmans

Bianca Verhagen

In reactie op een oproep in het septembernummer voor een coördinator 'verspreiding van ons wijkblad' meldde zich spontaan Bianca Verhagen. Bij de kennismaking op de commissievergadering in november had Bianca zoveel interessante dingen te vertellen, dat we haar spontaan uitnodigden voor een interview in het Zegje.

Bianca is 44 jaar, alleenstaande moeder van 6-jarige dochter Joyce. Ze werkt 32 uur per week in de I.T. Zij werkt volgens het H.N.W. (Het Nieuwe Werken) principe, dat wil zeggen dat ze zelf haar werkrooster kan inplannen, dus ook naar behoefte in de weekends, 's avonds of desnoods 's nachts! Hierdoor kan ze rekening houden met de tijden van en voor haar dochter.

In de vakantieperiodes valt er dan weliswaar veel extra te regelen, maar gelukkig heeft ze hulp van oma en opa die nog steeds "om de hoek", in haar ouderlijk huis wonen.

Door haar kennis van het leven in Zweden (zie hierna) vertelt Bianca dat ze de voorkeur geeft aan hoe de Zweedse samenleving georganiseerd is. Daar krijgen ouders bijvoorbeeld 480 dagen ouderschapsverlof per kind. Deze dagen kunnen verdeeld worden onder de ouders en des te gelijkjer men dat doet, des te hoger de gelijkheidsbonus. Deze is in het leven geroepen om de vaders ook meer tijd met hun kinderen te geven. Kinderen mogen pas vanaf hun 1e verjaardag naar het kinderdagverblijf, zodat een band met het kind verkregen wordt. In geval gewenst, dienen de ouders kinderopvang het eerste jaar zelf te regelen.

Bianca is geboren en getogen in Eindhoven. Ze groeide op tegenover het Bonifaciuspark. Ze heeft nog fijne herinneringen aan de tijd dat ze hier in de weilanden speelde, waar nu de huizen van Gijzenrooi staan.

Bianca volgde de opleiding Bedrijfskundige Informatica aan de Fontys Hogeschool en kreeg haar eerste job bij Origin in 1997, op de afdeling E-mail. Tja, en daar ging ik als halve digibeeet natuurlijk een beetje de mist in

Op mijn vraag of ze daar dan e-mails moest afhandelen, bleek dat niet zo. Het hield in dat zij systemen daarvoor onderhield. Voor de kenners: ze werkte daar met cc:Mail, Exchange, Lotus, Domino, SMTP, DNS en zelfs nog met Blackberry.

Na 7 jaar was ze toe aan iets nieuws en zo vertrok

Bianca in 2005 naar Ierland!

Daar kwam ze in Dublin via Hewlett Packard in dienst bij Microsoft. De eerste maand zorgde haar werkgever voor onderdak in een B&B waardoor ze tijd kreeg om zelf woonruimte te zoeken.

Doordat ze op hoog niveau bij Microsoft was binnengekomen, heeft Bianca daar een schat aan werkervaring en een uitgebreide talenkennis opgedaan. Via de Helpdesk had ze dagelijks veel contacten met andere bedrijven, verspreid over heel Europa. Aanvankelijk was de voertaal Engels maar al gauw leerde ze zo ook een klein beetje van 4 à 5 andere talen.

Het waren leerzame, interessante jaren in een mooi land!

Medio 2007 begon het weer te kriebelen en verkaste Bianca naar Zweden waar ze nog 3 maanden voor Microsoft werkte; ze wilden haar niet graag laten gaan...

Maar Bianca wilde zelf haar netwerk uitbreiden, Zweeds leren en de Zweedse cultuur opsnuiven. Ze solliciteerde daarom bij enkele Zweedse bedrijven. Haar keuze viel op een klein consultancybureau en zij verhuisde na enige tijd van Stockholm naar een fantastisch huis in de prachtige plaats Sigtuna; het oudste stadje van Zweden. Aanrader van Bianca: ga je ooit naar Zweden, bezoek dan zeker Sigtuna!

In 2011 werd haar dochter daar geboren en kreeg

ze -volgens het Zweedse systeem- 1 jaar verlof om voor haar dochter te zorgen. Daar zal menig werkende moeder hier in Nederland jaloers op zijn! In de prachtige omgeving van Sigtuna heeft Bianca veel kunnen wandelen met haar dochter. Ze heeft daar nog steeds veel vrienden en gaat er minstens eenmaal per jaar met haar dochter naartoe. Andere verschillen met betrekking tot ouderschap en werken tussen Zweden en Nederland zijn: Naast de 480 dagen per kind, welke in de eerste 7 levensjaren gebruikt kunnen worden, krijgen ouders 60 dagen betaald verlof per jaar indien het kind ziek is. In Nederland krijg je een paar uur de tijd om opvang te regelen voor je kind. Opvang in de vakantie is beter geregeld, bijvoorbeeld voor de hele week en niet alleen voor de dagen dat er normaal ook BSO (buitenschoolse opvang) afgenomen wordt.

Ondanks de fijne jaren in Zweden, waar ze veel heeft geleerd en vooral ook de mentaliteit heeft leren waarderen, besloot Bianca toch begin 2014 terug te gaan naar Nederland. Ze had al wat sollicitaties vanuit Zweden geregeld en een nieuwe werkplek hier was gauw gevonden.

In eerste instantie bij een bedrijf in Capelle a/d IJssel maar omdat de reistijd toch waarschijnlijk een bezwaar zou opleveren, kwam ze via dit bedrijf terecht bij de Volksbank (voorheen SNS) in Den Bosch. Dat was beter te behappen!

En binnen enkele maanden had ze ook een fijn huis gevonden voor haar en dochter Joyce, hier in Gijzenrooi.

Om zich zo snel mogelijk thuis te voelen, werd Bianca lid van de bewonersvereniging toen ze op de website van Gijzenrooi zag dat er veel activiteiten werden ontplooid, vooral ook voor kinderen. En nog een stapje verder; toen ze eind vorig jaar de oproep zag voor coördinator distributie van het wijkblad beseft ze dat dit mooi iets was, dat ze in de avonden en in het weekend kon doen en daardoor nóg meer betrokken zou worden bij het wijkgebeuren.

Bianca, we wensen je met je dochter Joyce veel woongenot in onze prachtige wijk!

Hanneke

Bedankt Albert, Erik en Ingeborg

Een paar dagen na Nieuwjaar krijg ik een mailtje van Albert. Hij heeft officieel één straat geadopteerd, in de praktijk houdt hij wel vier of vijf straten schoon. Maar dit keer is het hem te gortig: in het Vluttersven is veel vuurwerk afgestoken en op één plek ligt de straat en de stoep nog bezaaid met afval. Daar zou Albert een bezem voor nodig hebben om het bij elkaar te vegen en op te ruimen. Dat gaat hem te ver. Dus hij vraagt mij of ik weet wanneer de straten geveegd worden. Ik weet dat niet, maar ik denk niet dat de gemeente deze rommel opruimt. Dat moeten we zelf doen. Of natuurlijk de persoon die dit vuurwerk heeft afgestoken. De volgende dag besluit ik ter plekke een kijkje te gaan nemen, ik heb toch een vuilniszak en een prikker bij de hand omdat ik net 'mijn straat' weer eens nagelopen heb op zwerfafval. Ik zie meteen wat Albert bedoelt, er is eigenlijk geen beginnen aan: door de wind en de regen is het een soort kleffe rode prut geworden. Ik prik de grootste stukken op. En dan komt er een buurman thuis en hij loopt naar me toe. Hij stelt zich voor: Erik. Op nieuwjaarsdag is door hem dit deel van de straat schoongeveegd, maar dit is nieuw. 'Jongelui, hebben helaas niets opgeruimd'.

Om mij te helpen trekt hij zijn klike de straat op en samen ruimen we de grootste rotzooi op! En dan Ingeborg. Zij had net als ik gezien, dat op 1 december bij de af te breken huizen aan de Neushoornstraat de grijze klike's aan de straat stonden. En dat onverlaten die 's nachts allemaal omgetrapt hadden, zodat de rotzooi over de hele parkeerstrook verspreid lag. Terwijl ik nog dacht dat ik de troep misschien, als het donker zou zijn, de volgende dag zou opruimen, had zij al actie ondernomen: op de fiets met stoffer en blik, handschoenen en een knipper naar de Neushoornstraat, alle klike's rechtgezet en de rommel er weer in! Opgeruimd staat netjes. Bedankt Ingeborg!

Wist u dat:

- er in Eindhoven 183 straten zijn geadopteerd,
- door 298 deelnemers,
- waarvan 13 straten in Gijzenrooi, inclusief de paden rond de vijvers,
- door 13 bewoners van Gijzenrooi?

Wilt u ook een straat adopteren in Gijzenrooi en ervoor zorgen dat onze wijk schoon blijft? Bijvoorbeeld door het Meerbergsvan of het Kraanven te adopteren?

Info bij Greetje Heijmans.

Internationals in Gijzenrooi

Iain en Jessica zijn grootverbruikers

Tijdens mijn ledenwerfactie in de wijk kom ik in contact met Iain, sinds 5 jaar werkzaam bij ASML. Ik spreek met hem af dat ik een keer langskom voor een interview in de serie "Internationals in Gijzenrooi" en een paar dagen na de januaristorm is het zover. Zoontje George van 9 maanden ligt boven in zijn bedje, de babyfoon staat op tafel naast de theepot en de theekoppen, Iains vrouw Jessica komt er gezellig bij zitten. Iain, nog net geen 40, is opgegroeid in Peterlee in het noordoosten van Engeland. Peterlee is een zogenaamde 'new town', gebouwd na de Tweede Wereldoorlog om de bevolkingsoverloop van Londen op te vangen. Jessica is opgegroeid in Hayfield 'een dorpje met 16 pubs en 5 winkels' aan de rand van het Peak District National Park.

Hoe zijn Iain en Jessica in Gijzenrooi terechtgekomen? Iain is natuurkundige en in Manchester gepromoveerd op een wiskundig onderwerp. Hij werkt tot 2013 in Engeland voor een bedrijf dat met lasers onderzoek doet in windtunnels, o.a. voor Formule 1. Jessica is als manager werkzaam bij een grote gas- en elektriciteitsmaatschappij en daar verantwoordelijk voor het herstellen van de natuur, nadat pijpleidingen en kabels zijn aangelegd. Als zij mij ter illustratie wat foto's laat zien begrijp ik wat ze bedoelt: de omgeving wordt als het ware opnieuw opgebouwd en ingericht:

'terugplaatsen zoals we het aantreffen'. Iain lacht: 'jij lette op de slangen en de vlinders'. Nou, het is duidelijk meer dan dat. Allebei werken ze in die periode regelmatig langere tijd in het buitenland, ze zijn immers nog niet getrouwd, hebben geen verplichtingen aan elkaar. Maar in 2013 heeft Iain het helemaal gehad met zijn baan, hij wordt er niet gelukkig van. In Engeland liggen de nieuwe, passende banen niet voor het oprapen. In een opwelling stuurt hij zijn cv online in naar ASML, tot zijn verrassing wordt hij onmiddellijk uitgenodigd voor een gesprek op het hoofdkantoor in Veldhoven.

En hij krijgt een contract aangeboden voor een jaar. In oktober 2013 begint hij. In de pers lees je vaak dat ASML heel erg goed is voor haar werknemers, maar dat geldt blijkbaar niet voor de contractwerkers. 'Ze sturen je een paar adressen van verhuurders, mijn eerste kamer is in een soort studentenhuus; je krijgt géén bonus als het goed gaat met ASML en je krijgt ook geen kerstpakket'. Maar het werk vindt Iain geweldig.

Dan breekt er wel een moeilijke tijd aan voor Iain en Jessica: haar hele leven is immers ingericht in Engeland. Werk waar ze van houdt, captain van het plaatselijke A-team netball, al haar sociale contacten. Als ze een gezin willen stichten zal Jessica dat allemaal moeten opgeven om naar Nederland te verhuizen. Iain heeft inmiddels een huurhuis in Gijzenrooi, maar de eerste maanden woont hij in een kaal huis. Hij heeft geen tijd om het in te richten, eet aan zijn Black & Decker workmate, weet niet dat je allerlei doe-het-zelf-spullen koopt bij Praxis, of wat Hema of Blokker voor je kunnen betekenen.

Gelukkig zegt Jessica 'ja' op Iains huwelijksaanzoek. Met haar in de buurt wordt het huis snel gezelliger. En inmiddels heeft ze ook werk als docente Engels voor andere expats. Hoewel Jessica haar leerlingen steeds opnieuw vertelt dat ze veel moeten oefenen, doet ze dat zelf onvoldoende, vindt ze. En ook Iain heeft op zijn lijstje goede voornemens voor 2018 staan dat hij niet alleen moet kijken naar het NOS-journaal en naar Heel Holland Bakt maar ook moet oefenen in de praktijk. De afgelopen

maanden gaat dat iets beter want door de geboorte van George hebben ze meer contacten met buurtgenoten. En Jessica is uitermate lovend over het Nederlandse fenomeen van de kraamhulp. Dat bestaat in Engeland helemaal niet. 'Je baby wordt geboren in het ziekenhuis en na een paar uur mag je met je baby naar huis en dan moet je het zelf maar verder uitzoeken'. 'Wij hadden nog nooit een luier verschoond, wisten niet hoe je borstvoeding geeft, hoe je de baby in badje doet of zijn naveltje verzorgt'. Jessica omschrijft haar kraamhulp als een soort Mary Poppins: ze was een enorm praktische hulp bij alles! Gijzenrooi is voor een jong gezin

geweldig aantrekkelijk: Iain fietst in 40 minuten naar zijn werk, naar het centrum in 12 minuten en als je wilt wandelen sta je in 2 minuten midden in de natuur. In Eindhoven is veel te doen: Glow, DDW, Muziek op de Dommel, Koningsdag en veel kleinere festivals. De Burendag en Midzomeravond in Gijzenrooi zijn goede momenten om nieuwe contacten te leggen met buurtgenoten. En hoezo zijn Iain en Jessica grootverbruikers? Nou, van die dozen met 240 zakjes English Breakfast Tea iedere twee maanden!

Greetje Heijmans

Augustus 1991

Wat je vindt is van jou...

Het was zomer begin jaren negentig. Op een zaterdag, tegen het einde van de zomervakantie, kwam ik met Mathijs, mijn jongste spruit, terug uit de stad. Hij was zes en zou na de vakantie naar groep drie gaan. We hadden om in de stemming te komen bij V&D wat inkopen voor het aankomende schooljaar gedaan: potloden met puntenslijper, nieuwe gum, tekenschrift, een gewichtige agenda (ja, die moest erbij) en een mooie kleurstift. Voor kaftpapier leek het me nog wat vroeg, maar het stond wel stoer, dus daarvan ook maar wat meegenomen, het kwam vroeg of laat toch wel van pas. Vrolijk stemmende dingen dus.

Achterop de fiets naar huis hield hij een heel relaas over hoe mooi zo'n winkel toch wel was, met van die roltrappen, en waar je alles kon kopen en vinden wat je nodig had. De laatste toevoeging leek een vrij onschuldige constatering, want de aanname leek me wel te kloppen.

Bij de rondweg moesten we wachten bij het stoplicht, bijna thuis. "Papa, koop jij in die winkel ook je schriften voor school...en moet jij er ook kaftpapier omheen doen?", vroeg mijn zoon. Ik keek om, en zag daarbij tot mijn verbazing dat hij een prachtig kleurpotlood (van Caran d'Ache) stevig in zijn knuistje hield. Ik kon me niet herinneren dat we ter ondersteuning van het komende schoolwerk kleurpotloden hadden gekocht, en zeker niet van zo'n duur merk. Bovendien zaten de boodschappen in mijn rugzak, dus wat deed dat potlood daar? "Hoe kom je aan dat potlood Mathijs, komt dat ook uit V&D?" vroeg ik niet zonder zorg in mijn stem... Met een triomfantelijke en blijde blik keek hij me aan,

het potlood onderwijl stevig omklemmend. "Heb ik gevonden, in de V&D". Er klonk tevredenheid in zijn stem. "Hoezo heb je dat gevonden? Je vindt misschien iets op straat, iemand heeft dan iets verloren, en als het dan iets kostbaars of belangrijks is breng je het naar de politie. Maar in de V&D koop je spulletjes, die vind je daar toch niet zomaar?" Mijn poging om hem dit aan z'n verstand te peuten had weinig effect. Nog immer overtuigd van de juistheid van z'n actie antwoordde hij: "Ja maar papa, het lag in V&D op de grond, net zoals iets op straat ligt, maar dan binnen, dus heb ik het gevonden". De strietser!

Ik keek gauw voor me, met moeite mijn lach inhoudend. Dit vroeg om een opvoedkundige uitleg over mijn en dijn en om de enige juiste actie die ik als verstandige vader moest ondernemen: omdraaien en terug naar V&D. Daar had ik minder zin in, met nog maar één hoek om te gaan zouden we thuis zijn. En daar wachtte een koud biertje op me. Dus ik besloot met: "Mathijs, we gaan morgen samen terug naar V&D om dat potlood terug te brengen". Hij keek zwaar beteuterd, maar ik hield me staande op het glibberige pad van de opvoeder. "We gaan nu naar huis, lekker wat drinken".....

Dan kon ik het nog eens proberen uit te leggen dat wat je vindt niet altijd van jou is....

Tauros

Stormschade in Gijzenrooi

Ook Gijzenrooi heeft op donderdag 18 januari behoorlijke stormschade. Al om half elf krijg ik een berichtje van een buurtbewoner: bij een huis aan het Kanunnikensven is het complete zinken dak eraf gerold en terecht gekomen in de voortuin. En als ik in de loop van de middag een rondje maak door de wijk zie ik dat in het Wolfsven een boom op een oprit is gevallen, een stukje verderop doet Ruud verwoede pogingen om via een alarmnummer de brandweer te bereiken die de vervaarlijk hellende boom voor zijn huis kan omzagen.

Erwin vertelt me een paar weken later dat hij 's morgens vroeg op zijn werk gebeld werd door zijn vrouw Pia: bij een van de eerste harde windvlagen is de dakbedekking van hun huis er in één keer als een zeil afgewaaid. Het immense stuk zink ligt in de voortuin om een boom heen gevouwen. Gelukkig zijn er geen voorbijgangers geraakt en stond er geen auto op de oprit. Dan begint het eigenlijk pas: 112 bellen is niet de goede actie, 112 is uitsluitend voor levensbedreigende situaties en dat was het niet meer. De verzekering bellen is de volgende opgave: na anderhalf uur proberen slaagt Erwin erin om iemand te spreken. De schade-expert heeft het druk en komt pas over een week. Een bouwbedrijf vinden dat dezelfde dag nog wil komen kijken is een grotere klus maar dat lukt na lang aandringen toch. Voor het aanbrengen van een noodvoorziening over het dak is een hoogwerker nodig en die is ook niet op zo'n korte termijn beschikbaar. 'En je slaapt niet echt rustig als je urenlang de regen tussen de houten latten van de dakconstructie door hoort druppen'

lacht Erwin. Pas toen de volgende dag het oranje zeil erop zat was het leed geleden. Maar nog niet de schade, door de drukte in de bouw zal de reparatie nog een aantal weken op zich laten wachten.

De bewoners van de huizen aan het Wolfsven maken zich nog boos: zij hebben de gemeente herhaaldelijk gewaarschuwd voor de opgedrukte stoepranden en de ongelijke trottoirtegels rondom de bomen in hun straat. 'Deze bomen zijn te groot geworden en hebben te weinig diepe wortels'. Van alle bomen in de straat staan er nog vijf, de rest is in de afgelopen jaren omgewaaid of preventief verwijderd. Dat heeft echter niet kunnen voorkomen dat Kees en Truus voor de tweede keer een omgewaaide boom in hun tuin hebben liggen.

Greetje Heijmans

Op naar de 200!

Een moment van trots, beste wijkgenoten: Zegje nummer 100! Dat Zegje waar ik zo mee verbonden ben, de spreekbuis van Gijzenrooi, waarvoor hetzelfde geldt. Het raakt me, op een aangename en ingetogen wijze. Dat hebben de talloze trouwe inzenders van kopij en de verschillende redacteurs toch maar mooi voor elkaar!

Het is verleidelijk om nu uitgebreid stil te staan bij het verleden. Verleidelijk, maar dat ga ik niet doen! U kent me: ik ben mijn tijd ver vooruit. En het is dus op zijn plaats dat ik juist nu met u de andere kant uit kijk: naar de toekomst. Hoe zal Gijzenrooi, en Nederland om ons heen, er uitzien bij het verschijnen van Zegje 200?? Ik ga daar met u eens een opkopper voor doen.

'Gijzenrooi aan Zee!', zegt u? Nee, dat zie ik er rond nummer 200 nog niet van gekomen zijn. Ik heb het

voor de zekerheid even nagekeken: de hoogtekartaat van Nederland projecteert onze wijk op pakweg 20 meter boven zeeniveau. Zelfs het meest sombere klimaatscenario voorziet voor de komende eeuw niet in zo'n grote zeespiegelstijging.

Temeer daar we natuurlijk als mensheid eieren voor ons geld gaan kiezen. En wij in Gijzenrooi zullen daarbij de weg wijzen. Onze wijk zal tegen het verschijnen van nummer 200 totaal vergroend en verduurzaamd zijn. Geen dak zonder zonnepanelen, geen huis nog met een gasaansluiting. En auto's die op fossiele brandstof rijden? Uitsluitend nog te vinden in de volgende uitbreiding van het DAF Museum, als boodschap aan de toekomstige generaties: 'Dit nooit meer!!'

De robots hebben het werk overgenomen, rond nummer 200. En niet alleen de handenarbeid en de

eenvoudige administratieve werkzaamheden. Management en besluitvorming? Overgenomen door expertsystemen en kunstmatige intelligentie. Net overigens als de advisering, het ontwerpen en de geestelijke hulpverlening. Verzorgen van de zieken? Goedemorgen, broeder zorgrobot! Bezorgen van de boodschappen? Zet daar maar neer, beste grutter drone! De robots doen het werk en verdienen het geld. Geld dat vervolgens natuurlijk beschikbaar komt om alle Nederlanders aan een basisinkomen te helpen. Dat basisinkomen zal wel een zeker nivellerend effect hebben, en daar zullen we ons in onze wijk even doorheen moeten bijten.

Maar we hebben er bij nummer 200 heel slim op ingespeeld! We hebben héél Gijzenrooi omgebouwd tot speeltuin. En tot atelier, muziekcentrum en leeszaal. Immers: door de robots vrijgesteld van arbeid hebben we alle tijd om te spelen. En voor onze hobby's, onze creatieve uitingen, voor literatuur, muziek, sport, en andere zingevende activiteiten. Gijzenrooi zal dus één grote speeltuin zijn. En be-

paald niet alleen voor de kinderen. Cultuur bij je Buur zal hebben plaatsgemaakt voor 'Geen buur zonder cultuur'.

En tot slot nog: veel en ver weggaan hoeven we ook niet meer. In de grote virtuele 3D projectieruimtes op het Buurtven kunnen we onszelf desgewenst trakteren op iedere denkbare vakantie ervaring, zonder er nog voor op vervuilende en stressvolle vliegreis te hoeven!

'En het Zegje zelf dan?', zult u vragen. Ja, daar aarzel ik even. De logica dicteert dat Zegje 200 al lang niet meer op papier verschijnt. Maar, zo vooruitstrevend als ik ook moge zijn, daar ben ik op dit moment nog even niet aan toe, emotioneel dan. Maar hiervan ben ik overtuigd: ook het virtuele Zegje, wat we tegen die tijd wellicht lezen op de binnenkant van het informatieschermpje voor onze ogen, zal lezenswaardig zijn. En een verbindende factor in onze wijk. En ikzelf? Wel, ook als 'Cyber Gijsz' zal ik u graag deelgenoot blijven maken van mijn zielenroerselen.

Met andere woorden: vol vertrouwen op naar Zegje 200!

Gijsz

Impressies van Cultuur bij je Buur 2018

De stukjes zijn geschreven door Alda Denneman, Joost Vriens, Kees van Vessem, en Greetje Heijmans. Eenieder in haar of zijn eigen stijl.

Het wordt een traditie: CbjB! Nu al voor de 5e keer! Op naar het eerste adres! Op ons fietsje door de kou, onderweg zwaaiend naar bekenden. Aangekomen bij Herman Palthe konden we opwarmen met een lekker kopje koffie.

In de kamer van Herman speelde **Het VSO blaas-kwintet** kamermuziek, vrolijke blazersklanken uit de vroege Romantiek van Salieri, Reicha en Danzi, vaak gecomponeerd voor feestelijke aangelegenheden aan het hof. Prachtig vond ik ook het stuk met de warme klank van de althobo in de hoofdrol. Rondom hingen de kleurrijke gestileerde schilderijen van Tonnie Mennen. En ook twee meer ingetogen schilderijen van een bloem. Allemaal kunstwerkjes op zich. Wat leuk toch, 83 jaar en nog altijd heel actief bezig. Dat was een mooi begin.

Wij eindigden bij **Akane Pomp-Komori**. Haar herkomst: Japan! Zij zingt in een Japans vrouwenkoor, Yayoi, wat maart betekent. We luisterden naar kleine traditionele liedjes. Sommige liedjes werden beeldend begeleid door een sierlijke dans in prachtige kimono. Bij het lied van de kersenbloesem zag je de blaadjes dwarrelen. En dat beleeft je allemaal in je eigen wijk! Heel bijzonder! Hanneke Ouwerkerk exposeerde met haar keramiek, dat ze maakt in haar eigen atelier aan huis, mooi geglaazuurde kommetjes. Maar zij had zich ook helemaal laten inspireren door Japan. Prachtige vazen met bladmotieven met daarin ijle takken van de toverhazelaar en andere fijne keramiekwerkjes. Dat vond ik erg mooi en kunstzinnig!

Lisven 51a

Door een zijdeur stap ik de prachtig verlichte kamer binnen, vol met enthousiaste gasten. Naast de goed gevulde dranktafel staat kleurig keramiek van gastvrouw Monique. Waaronder een glanzende groene kikker met de pootjes tevreden gevouwen over een dikke buik en een haas met grote oren. De gastheer Jos opent gevat en even is er echte stilte. Dan klinkt een krachtige uitvoering 'Thunder' van Fleetwood Mac met prachtig harmonieuze samenzang. Voortreffelijk in balans met vaardige vingers op keyboard en gitaar. Komt diep binnen in mijn hart. De bandnaam 'pure & natural' is te zien en te horen. Na afloop kijk ik naar de haas. Die glimt van genot met een blik: jij gaat, maar ik mag het nog een keer horen.

Bunderkesven 48

Welkom, welkom, welkom begroeten Wietske en Gert Kramer ons allen.

Aan de muren prachtige aquarellen van Wietske, waaronder een visser die op een stok zit in de zee. Het wordt vanzelf stil. De zanger zit in het midden, op een kruk, zoals het schilderij. Vier mannen die met passie en plezier goddelijke muziek maken.

Nederlandstalige kleinkunstliedjes waardoor je weer verliefd wordt op je onze taal. In een liedje de prachtige zin: "oh, wat heb ik toch geluk gehad dat ik hier ter wereld kwam". Onze ervaring treffend verwoord: wat bijzonder dat we hier van kunnen genieten, in Gijzenrooi, in dit huis. Groot applaus, verrassende toegift. Stanza weerstaat onze verleiding om tot diep in de nacht door te gaan. Krachtige kunstenaars.

De vier jaargetijden

De muzikale beleving in vier jaargetijden bij Lex en Marleen was in meerdere opzichten een dubbele beleving. Rob Möhlmann (gitaar en zang) en Katja Peeters (zang) bezongen de liefde in de lente, de warmte van de zomer, het ongemak van de herfst en de rust van de winter in een aantal liedjes van o.a. Ilse de Lange en Adèle, waarbij het slotnummer extra applaus oogstte.

De foto's van Wiefse Coebergh – allemaal gemaakt in onze eigen Gijzenrooise achtertuin – sloten hierbij perfect aan met beelden uit alle jaargetijden en een treffend spel met licht en kleur. De close-ups in groot formaat trokken speciale aandacht. De sfeer en de verlichting in huis deden naast de gastvrije ontvangst nog een extra duit in het zakje. Kortom, sfeer, muziek en foto's in een perfecte combinatie.

Het verhaal van de tijger

Jan de Becker speelde voor het derde jaar een solovoorstelling van Dario Fo. Dit keer een verhaal tijdens de Chinese burgeroorlog over een soldaat die met al zijn ellende en verwondingen op een onwaarschijnlijke manier gered wordt door een tijger. De soldaat werd door Jan treffend en overtuigend neergezet, daarbij gesteund door de regie van José Cruisberg. Imposant!

Petri en Jan hadden hun huiskamer aangepast en de allure gegeven van een schouwburgzaaltje, zodat alle aandacht naar het toneelstuk getrokken werd. Voor en na het stuk kon iedereen kennismaken met de kunstwerken van Anneke Dalinghaus.

Het viel op dat drie van haar werken (gemengde technieken) samen een goed beeld van de vier jaargetijden vormden, terwijl in haar andere werken gestileerde figuren tegen een prominente achtergrond van gebouwen een vervreemdend effect realiseerden.

Na de laatste voorstelling bleef het bij Jan en Petri nog lang interessant en gezellig.

Sprookjesachtige pianoklanken

Bij Joke Leenhouts is alles onder controle: de vleugel is gestemd en staat een beetje gedraaid zodat de bezoekers goed zicht hebben op de toetsen; er zijn vrienden ingeschakeld om te helpen met de hapjes en de drankjes. De moderne sieraden van Jannet Gunnink liggen te schitteren op een antiek kastje. Joke begint met twee delen uit *Le Tombeau de Couperin* van Maurice Ravel: ze speelt het Menuet voor Jean Dreyfus en de Forlane voor Gabriel Deluc, tijdens WO I omgekomen vrienden van de componist. Spannende stukken met verbazingwekkend moderne klanken. Die sluiten prachtig aan bij de composities van Charley van Veldhoven. Uit het hoofd speelt ze twee sprankelende werken van haar eigen album, waaronder het poëtische *Pianoman*. De aanwezigen genieten!

Zoden aan De Dijk

Ze hebben de blazers van de groep thuis gelaten want anders zouden de bezoekers letterlijk weggeblazen worden. Casper Pillaerds en zijn mannen spelen in een akoestische setting bekende nummers van De Dijk. Je kunt merken dat ze regelmatig optreden in cafés en zalen in de regio. Veel nummers zijn bij de gasten bekend en die zingen op uitnodiging dan ook uit volle borst mee. Aan de wand hangt het sfeervol uitgelichte werk van Ton van den Boomen. Krachtig en toch ingetogen, haar werk past fantastisch in deze muzikale setting.

Barbershop Unlimited 9.0

Vijfentwintig jaar geleden opgericht en nu al in de negende samenstelling, vandaar dat 9.0. Vier stemmen, vier karakters, en toch één geluid: niet op de ander letten, alleen op de eigen partij, dat is het geheim. Wekelijks oefenen Danny, Dion, Mike en Toon om ons nu prachtige nummers te laten horen: Hello Mary Lou, May God hold you in the palm of his hand, When I'm gone. En we worden omringd door de veelzijdige kunstwerken van José van den Boom: overall staat en hangt werk van haar. Torso's, schalen, dieren van keramiek op kasten en tafeltjes, impressionistische schilderijen in stevige kleuren aan de wand. Alles voelt goed.

Something New

Noor Tebak en Hugo Cramer verwelkomen ons in hun eigen huiskamer met inderdaad een prachtig nieuw programma. Fijne luisterliedjes van Brigitte Kaandorp en Toon Hermans, gevoelig gezongen door Noor, en mooie poëtische pianostukken van List, Brahms en Gershwin virtuoos ten gehore gebracht door Hugo. In de 'slow rumba' Negra Soy van Cugat klinkt weemoed en passie. Aan de muur twee prachtige schilderijen van Jan Denneman: zijn specialismen 'licht' en 'reflectie' worden extra versterkt door de reflectie van één van zijn schilderijen in de glimmend zwarte vleugel. Spectaculair.

Maak kennis met Zuster Corneliana

Je zou het zo niet zeggen, maar zuster Corneliana is al 90 jaar en ze woont al meer dan 25 jaar op hetzelfde adres in onze wijk. Zij behoort tot de congregatie Zusters van Liefde van Jezus en Maria, een internationale kloosterorganisatie die actief is in de ziekenzorg en het onderwijs. Hoe is zij hier in Gijzenrooi terechtgekomen?

Haar vader had een bollenkwekerij in Noordwijk, tegen de duinen aan. Miesje, haar meisjesnaam, is pas drie jaar oud als haar vader overlijdt. Haar moeder blijft achter met acht jonge kinderen; de jongste moet dan nog geboren moet worden. In die tijd krijgt moeder erg veel steun en troost van de zusters die werkzaam zijn in het vlakbij gelegen groot psychiatrisch ziekenhuis Sancta Maria. Miesje volgt na de lagere school een opleiding tot coupeuse en gaat als noodhulp werken in het naaiatelier van het klooster, waar kleren gemaakt worden voor de patiënten. Toen al leefde bij haar de gedachte: 'ik wil later missionaris worden'. Dus niet intreden bij de nonnen in een klooster ergens in Nederland, maar bij een kloosterorde met vestigingen in het buitenland! Op 20-jarige leeftijd gaat ze in Gent kennis maken met de algemene overste van de congregatie. Miesje blijft acht dagen in het hoofdgebouw en wordt daar getraind om novice te worden. Ze krijgt een zwarte bloes, een zwarte rok en een sluier die het hoofd deels bedekt. Als novice werkt Miesje twee jaar in Gent in de naaikamer. Zuster Corneliana moet nu nog lachen als ze aan die tijd terugdenkt. 'Het was een groot, oud gebouw. Er werd niet goed schoongemaakt, ook niet in de keuken. Wij hadden 's avonds om de beurt 'pottenwas': nette kleding uit, schort voor en klompen aan. Snel die enorme afwas doen en dan door naar de kapel voor het avondgebed'.

Na twee jaar is het zover: ze mag de tijdelijke gelofte afleggen en een nieuwe naam kiezen. Het wordt zuster Corneliana: een samenvoeging van Cor als herinnering aan haar vader en Adriana als eerbetoon aan haar moeder, die al die jaren zo dapper voor haar gezin heeft gezorgd. Met deze naam maakt Corneliana haar moeder heel gelukkig. Vrij snel daarna gaat Corneliana naar Engeland om de taal te leren, want ze weet dan al dat ze uitgezonden zal worden naar India. Ook daar heeft ze een geweldige tijd: elke dag na het ontbijt worden de taallessen gegeven. En oefenen in de praktijk: in de studiezaal, als hulpje in de keuken, alle voorwerpen

benoemen. Na vijf maanden is het zover, vanuit Liverpool vertrekt ze per boot, met een oudere zuster die al eerder in Pakistan werkte, naar Lahore en van daaruit verder naar Dalhousie in het noorden van India. Een bergachtig, hooggelegen gebied waar het aanmerkelijk koeler is dan in de rest van India.

Corneliana werkt tien jaar in India, voordat ze voor de eerste keer teruggaat naar haar familie in Nederland. Aanvankelijk werkt ze in het onderwijs, voornamelijk met kinderen uit de rijkere families: 'zo kan de congregatie inkomen genereren om daarmee dan weer dingen te doen voor armere kinderen'. Voor Corneliana is dat laatste belangrijk: 'ik wilde iets betekenen'. En die kans krijgt ze: hoge militairen willen graag een goede school voor hun kinderen, niet in Amritsar, maar hoger in de bergen. En zuster Corneliana krijgt de opdracht om die bouw te realiseren. Ze moet een geschikt stuk land zoeken, plaatselijk personeel aannemen en de bouw begeleiden. Eerst een klooster voor de zusters die er gaan werken en daarna de school er vlakbij. Tijdens de bouw inspecteert Corneliana regelmatig de voortgang en bij een van die bezoeken valt de ladder om waar zij net hoog op staat: ze wordt wakker in een militair ziekenhuis met gebroken rugwervels en een hoofdwond. Haar familie in Nederland is al gewaarschuwd, omdat het een ernstig ongeval is, maar Corneliana komt er bovenop. Na verloop van een aantal weken laat zij haar bed in haar kantoor zetten en regelt ze vandaar uit de zaken: de financiën van de bouw en de les gelden van de leerlingen. Het project wordt een succes: spoedig staat er een mooi klooster en een mooi schoolgebouw. De jongens en meisjes die er onderwijs volgen behalen geweldige resultaten en zijn dan klaar voor een universitaire studie. Corneliana heeft eer van haar werk. In de jaren tachtig krijgt ze een nieuw verzoek om een bouw te begeleiden: dit keer van een ziekenhuis voor kinderen met een lichamelijke en/of geestelijke beperking. Het geld komt deels van Memisa en deels van een rijke plaatselijke landlord met een gehandicapt kleinkind. En dit kinderziekenhuis in Una, Himachal Pradesh, bestaat nog steeds. Eind jaren tachtig komt Corneliana terug in Nederland en gaat ze aan de slag op de financiële administratie van de Stichting Nederlandse Vrouwelijke Religieuzen. In het klooster van die stichting in Nijmegen ziet Corneliana hoe de oudere zusters daar in een Spartaanse omgeving wonen. Na een zwaar en actief werkzaam leven hebben die zusters volgens Corneliana wel beter verdiend. 'Geef ze allemaal een eigen appartement met een keuken, een woonkamer en een slaapkamer in plaats van één kamertje'. Provinciaal overste zuster Sarto is het met haar eens. Corneliana krijgt de opdracht om naar

een geschikt stuk grond uit te kijken waarop 40 appartementen gebouwd kunnen worden. In Nijmegen of omgeving is dat niet te vinden, maar wel in Eindhoven: in het Glorieuxpark bij de congregatie van de zusters van Barmhartigheid. Zuster Adelberta laat Corneliana het terrein zien: 23 hectare. 'Wij hebben geen geld, maar wel grond, zoek maar een plekje uit'. Corneliana weet wat haar te doen staat: onmiddellijk de bouw starten. Samen met overste Sarto controleert zij de voortgang van de bouw en dagelijks rijden zij van Nijmegen naar Eindhoven. '60 kilometer en 53 stoplichten' lacht Corneliana, 'dat was geen doen'. En vlakbij, in Gijzenrooi, worden dan net gebouwde huizen opgeleverd. De congregatie van Corneliana koopt twee huizen naast elkaar: één huis als woning voor Corneliana en Sarto en één huis dat als kantoor dienst gaat doen. Twee jaar later worden de nieuwe appartementen opgeleverd en kunnen de oudste zusters verhuizen. 'Heb je nog tijd?' vraagt Corneliana mij regelmatig. Want er is nog meer te vertellen over de bouwprojecten van Corneliana. Zij is ook betrokken geweest bij het realiseren van 'Logeerhuis en Hospice In Via' op het terrein van Eikenburg Sint Annaklooster en bij Hospice en Logeerhuis Valkenhaege in Helmond. Allemaal heel succesvol en waardevol voor de samenleving.

Sinds vier jaar woont zuster Corneliana alleen, zuster Sarto is helaas overleden. Maar Corneliana heeft een fijn netwerk van goede burens. In het fotoboekje dat door burens is gemaakt ter gelegenheid van haar 90ste verjaardag zie ik Frank 'hij brengt iedere vrijdag een visje voor me mee van de markt' en Loet, 'hij heeft na afloop van het verjaardagsfeest het hele

huis gestofzuigd'. En met haar naaste burens Evi en Pieter doet ze wekelijks boodschappen en drinkt ze daarna koffie. In haar vrije tijd schildert ze iconen, voorstellingen van Christus, Maria of heiligen, geschilderd op een houten paneel. Op diverse iconen in huis waakt Maria over haar zuster Corneliana.

Greetje Heijmans

Wandel je ook (weer) mee? Stratumse Avond4daagse!

In 2018 wordt wederom de Stratumse Avond4daagse georganiseerd. We starten op dinsdag 29 mei en wandelen weer iedere avond 5 km.

Noteer daarom alvast in uw agenda:
Dinsdag 29-05-2018 t/m vrijdag 01-06-2018
Stratumse Avond4Daagse

Van jong tot oud: iedereen is welkom. Gezellig wandelen met de hele familie.
Elke avond is er een andere route van 5 km.
Iedereen die 4 avonden heeft meegelopen

ontvangt bij binnenkomst op vrijdagavond tegen inlevering van zijn/haar stempelkaart een medaille.

De voorbereidingen zijn alweer in volle gang. De buurtverenigingen en diverse scholen in Stratum zullen in het voorjaar van 2018 nader worden geïnformeerd.

Houd de website in de gaten voor actuele informatie.

Natuurlijk rekenen we op een grote opkomst. Heeft u vragen of ideeën, neem dan gerust contact met ons op via stratumseavond4daagse@gmail.com

Bestuur SA4D

Nu is je kans om mee te praten over hoe we Gijzenrooi een nog fijnere woon- en leefomgeving kunnen maken.

Zoals je wellicht hebt gemerkt, is de openbare verlichting in Gijzenrooi onlangs vervangen. De armaturen zijn vervangen door duurzame LED verlichting met slimme aansturing. Maar we willen meer. Want de tijd dat verlichting enkel aan en uit kan, ligt achter ons. Met deze vervanging is een zogenaamd slim lichtgrid gecreëerd; een netwerk in de wijk met vele mogelijkheden. Op dit netwerk kunnen allerlei systemen en applicaties aangesloten worden die de leefbaarheid van de wijk verbeteren. De mogelijkheden zijn niet beperkt tot de lantaarnpalen. Denk aan een zebepad van licht die kinderen veiliger laat oversteken naar school. Lichtstroken in de stoep, die kinderen veiliger thuisbrengen of slechtzienden kunnen 'gidsen'. Een wegdek dat oplicht om de automobilist te waarschuwen voor een naderende fietser. De mogelijkheden van dit netwerk zijn te talrijk om hier allemaal te benoemen. Slim, innovatief licht zorgt voor nieuwe mogelijkheden om de wijk mooier, veiliger en interessanter te maken.

Hoe kan licht de leefbaarheid in de stad verbeteren? Dat is het vertrekpunt van het project 'Jouw Licht Op 040'. Als inwoners van Gijzenrooi kunnen jullie meepraten en meedenken over verbeteringen in de wijk via nieuwe (licht)oplossingen. Om uit te zoe-

ken welke mogelijkheden aansluiten bij de wensen en behoeften van de bewoners van de wijk doet de TU/e hier een onderzoek naar. Wij proberen daarbij zoveel mogelijk bewoners te betrekken door korte gesprekjes te voeren over wat je fijn en minder fijn vindt en wat je doet of zou willen doen buiten. In maart en april zullen we avonden organiseren om gesprekken te houden over wat jij kenmerkend vindt aan fijne en minder fijne plekken in de openbare ruimte. Waar liggen kansen om bepaalde plekken fijner te maken met behulp van het slimme licht grid? Wat wordt belangrijk gevonden en waar moeten we mee beginnen? Uiteindelijk willen wij ook weten welke plekken in de wijk als eerste aangepakt zouden moeten worden. We hopen dat we samen met jullie een aantal kansen kunnen benoemen om de wijk fijner en leuker te maken.

Om behoeften en kansen in kaart te brengen, proberen we zoveel mogelijk aan te sluiten bij geplande activiteiten in de wijk om daar bewoners te ontmoeten. Zo hebben we bijvoorbeeld met de bewonersvereniging afgesproken om een bijeenkomst te organiseren en willen we aansluiten bij het paaseieren zoeken, wandelavonden en het midzomerfeest. Daarnaast organiseren we 2 wijk safari's. Hiervoor willen we jullie graag uitnodigen. Op deze avondwandelingen, waar maximaal 7 personen aan deel kunnen nemen, maken we een wandeling door de wijk, waarbij we de deelnemers vragen om ons plekken te laten zien die fijn zijn of juist niet fijn zijn. Daar zullen we dan een kort gesprek hebben over wat die plek fijn of minder fijn maakt. De wandelingen zijn gepland op dinsdag 27 maart om 20:05u en maandag 23 april om 20:52u - de tijdstippen van de zonsondergang - en duren maximaal 1,5 uur.

Wil je meedoen dan kunt je jezelf opgeven via info@jouwlichtop040.nl. Geef duidelijk aan op welke datum en met hoeveel personen je wilt deelnemen. Deelname is beperkt en gaat op volgorde van aanmelding. Bij voldoende aanmeldingen ontvang je een bevestiging met de precieze plaats en tijd. Kun je niet op een van de genoemde activiteiten, maar wil je wel meepraten en denken over de oplossingen in jouw buurt? Volg ons op de website www.jouwlichtop040.nl en onze Facebook en Twitter pagina's of stuur ons je gedachten via info@jouwlichtop040.nl.

Met vriendelijke groet,
 Marcus van de Ven
 Content Manager

Midzomeravond 30 juni 2018, een vooruitblik

Voor de zesde keer organiseert Bewonersvereniging Gijzenrooi De Midzomeravond op het Eijeren. Hoewel het nog heel ver lijkt zijn de voorbereidingen voor dit gezellige buitenfestival al weer in volle gang. Noteer daarom 30 juni maar vast in uw agenda.

We transformeren het grote grasveld aan het Buurten weer tot een mooi festivalterrein. Om 19 uur starten we met een paar leuke kinderactiviteiten. Knutselen aan tafels of een sportieve activiteit op het veld, zoals het reuze zeepbellen vormen of broodjesbakken van vorig jaar.

De talud van het veld vormt ook dit jaar weer de natuurlijke tribune voor alle toeschouwers om de hoofdgast van de Midzomeravond te ontvangen, Ariëns Toneel met hun nieuwe Wagenspel. Over het verhaal en het spel hopen we in het volgende Zegje meer te kunnen schrijven.

Helaas kunnen we in deze editie van het Zegje nog niet onthullen wie er het gezellige live-podium gaan bestijgen na het wagenspel. Het zal zeker de moeite waard zijn, om tijdens een lekker fris drankje, met lekkere hapjes en een gezellige babbel met je buurtgenoten te genieten van de muziek tijdens deze mooie warme zomeravond.

Kortom: een kinderteam, een tent met bar, biertafels met banken, gezellige terrasjes, een wagenspel, een podium, muziek en licht en naar we hopen heel veel leuke burens!

Het kleine organiserend team, Truus, Margreet en Erik, kan nog wel wat versterking gebruiken. Naast de vele vrijwilligers die we nodig hebben om het terrein mee op te bouwen, de bar te "bemensen" en de kinderactiviteiten te begeleiden, zoeken we nog enkele nieuwe organisatoren.

AFSCHIED VAN BETTY (88 jaar)

In het vorige stukje over Betty sprak ik de hoop uit dat ze goed de winter door zou komen. Helaas heeft dat niet zo mogen zijn. Op maandag 12 februari krijg ik een telefoontje van Anita, een attente buurtbewoner. Zij weet dat ik in het Zegje de stukjes over Betty geschreven heb. Betty had regelmatig een afspraak met Anita en dan vertelde ze uitgebreid over onze ontmoetingen, vandaar dat Anita de echte naam van Betty weet.

Anita vertelt me dat zij zojuist van een schoon-

dochter heeft gehoord dat Betty zondagochtend toch nog heel onverwacht is overleden. Ze voelde zich al een paar weken griepig maar het leek beter te gaan. Zaterdagavond krijgt Betty het toch weer heel erg benauwd en ze gebruikt haar alarmknop. De ambulance is er snel en Betty wordt naar het ziekenhuis gebracht; de familie wordt gewaarschuwd. Ze lijkt na een paar uur toch wat rustiger te zijn en de familie besluit naar huis te gaan om de volgende ochtend terug te komen.

Dan komt de dood toch nog onverwacht en neemt haar zachtjes mee, Betty, of nee, Mimi is haar naam, Mimi Franke, Mimi Franke-Burgers.

Zorgboerderij

Open dag, zaterdag 9 juni 2018
van 12.00 uur tot 16.00 uur

Stal de Groof voor Dagactiviteit & Zorg is gevestigd op Riel 8, in Eindhoven en opent op 9 juni 2018 van 12.00 uur tot 16.00 uur haar deuren. Iedereen is van harte welkom om een indruk te krijgen van het reilen en zeilen op onze zorgboerderij. Daarnaast zullen er diverse kraampjes zijn, enkele activiteiten voor kinderen en oud Hollandse spellen. Wij hopen u te ontmoeten op 9 juni 2018.

Stal de Groof voor Dagactiviteit & Zorg, Riel 8, 5647 LB Eindhoven

Lampionnenoptocht

Op een toch wel frisse zondagavond 12 november 2017 konden alle buurtbewoners weer meelopen met de jaarlijkse lampionnenoptocht door ons mooie Gijzenrooi. Om 17.55 uur kwamen uit diverse hoeken en straten de kindjes met hun zelfgemaakte, zelf-aangestoken en trots brandende lampionnen richting de verzamelplaats. De trotse kinderen die samen met hun papa's, mama's, opa's en oma's verzameld waren, stonden vol smacht klaar voor de start bij het Eijerven. In totaal liepen er 70 deelnemers mee tijdens de tocht.

De tocht liep helemaal door de kronkelende straten van Gijzenrooi, waar menig huis licht liet vallen op de straten waar de tocht voorbijkwam. Hele families verzamelden zich voor de ruiten om de lampionnentocht te aanschouwen. Niet alleen de mooie lampionnen trokken de aandacht, maar ook de swingende kapel Coest zorgde ervoor dat de straten gevuld werden met lekkere 'oldies' en grote hits.

Na afloop werd iedereen warm ontvangen met heerlijke warme chocomel, spekjes, koekjes en mandarijntjes. Wij vonden het een geslaagde lampionnenoptocht en nodigen jullie bij deze allemaal weer uit voor volgend jaar!

Slim licht in Gijzenrooi? Denk mee!

Eind februari zijn we te gast bij Wim Corbeij. Hij heeft zijn huiskamer ter beschikking gesteld van de bijeenkomst 'Slim Licht in Gijzenrooi'. Er zijn negen buurtbewoners aanwezig om met twee medewerkers van de TU/e te sparren over het slimme licht. De voorzitter van de avond werkt bij de gemeente als 'verbinder slim licht', een andere naam hebben ze nog niet voor deze functie. Van de universiteit van Utrecht is een medewerkster aanwezig van de vakgroep 'innovation studies'. Zij doet onderzoek naar participatieprojecten van burgers.

En Gijzenrooi zit midden in zo'n participatietraject. De wijk is een van de vijf proefgebieden voor slim licht. Volgens Elke en Rianne (TU/e Innovation Lab) wil de gemeente Eindhoven met slim licht de stad mooier, veiliger en aangenamer maken. Zij formuleren het als: 'de droom van wijkbewoners realiseren'. Dat is erg ambitieus. En wat wordt er precies mee bedoeld? In het proefgebied Woenselse Heide zijn de afgelopen maanden meerdere bijeenkomsten geweest om te inventariseren wat de wensen en behoeften zijn van de wijkbewoners. De ideeën die daar naar voren zijn gebracht zijn inmiddels gebundeld in een boekje.

Waar kunnen we aan denken als we het hebben over slim licht?

- Interactieve lichtspeeltuintjes
- Outdoor gaming zodat de jeugd meer beweegt en meer buiten komt
- Met gekleurd licht weggebruikers aansporen tot rustiger rijgedrag
- Parkeervertikkers
- Oplichtende wandelpaden
- Volglichten op snelheids-overtreders

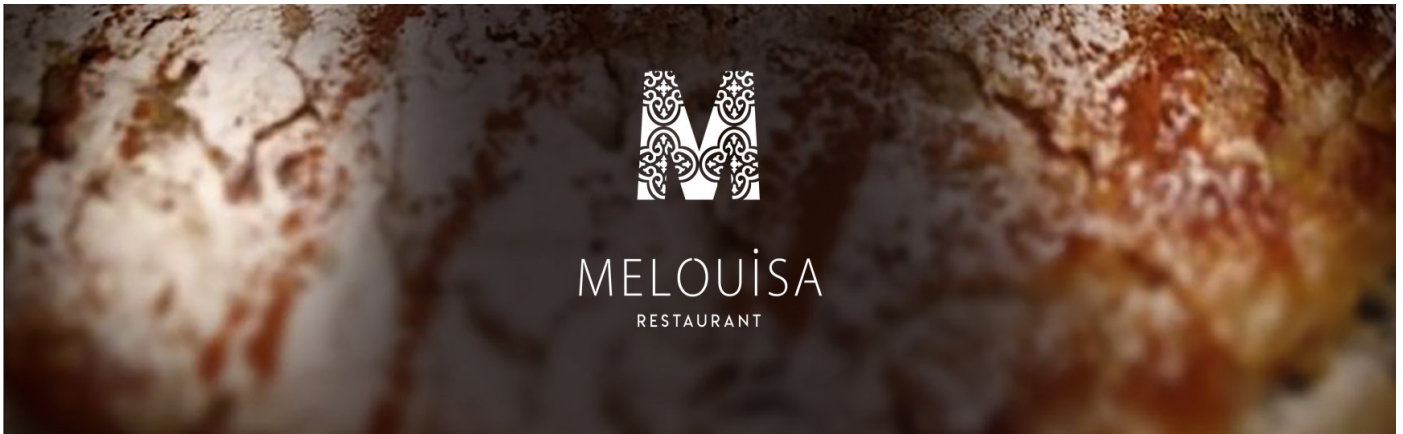
Dit is maar een kleine greep uit de ideeën die in Woenselse Heide geopperd zijn. Misschien leven er in Gijzenrooi wel heel andere ideeën. Elke en Rianne hebben voor de aanwezigen nu honderd kaarten bij zich met foto's van Gijzenrooi, zowel overdag als 's avonds.

De vraag aan ons is: waar voel je je prettig? Wat vind je fijne plekken? Waar voel je je minder veilig? Hoe komt dat? Aan ons de opdracht om de foto's te bekijken en commentaar te geven.

Dit alles is slechts een voorproefje. Iedereen kan meepraten! Maar dan moet er wel een geschikt moment zijn waarop wijkbewoners samen komen en ideeën naar voren brengen. Dat kan tijdens de Algemene Leden Vergadering maar ook tijdens een gewone zondagochtendwandeling die toch al georganiseerd is door onze buurtgenoten. Tot eind augustus willen Elke en Rianne wensen, behoeften en kansen 'ophalen'. In fase drie wordt gezocht naar oplossingen en in fase vier worden één of meer ideeën daadwerkelijk gerealiseerd en wordt getoetst of het heeft gewerkt. Voor het hele project van de proeftuinen 'Slim Licht' is vijf jaar uitgetrokken. Dus buurtbewoners, denk erover na en praat mee!

Greetje Heijmans

Cruydenhuys werd Melouisa

Toen het Cruydenhuys een paar maanden geleden haar deuren sloot, waren we daar allemaal een beetje verdrietig om. Hadden we eindelijk een leuk eethuisje in de buurt, ging het dicht. We moesten verder weg voor onze gezellige etentjes en -eerlijk is eerlijk- nergens een Robin Hood menu voor weinig geld.

Daar is nu verandering in gekomen. Een paar maanden geleden opende Mohamed Kaddouri in het pand aan het Kalmoesplein de deuren van zijn restaurant Melouisa. (Melouisa is de Arabische benaming van het plantje verveine ook wel citroenverbena genoemd. Het is een geurig kruid met een frisse citroengeur en -smaak.)

Een week na de opening besloot ik er met vriendin Anja te gaan eten. We waren op tijd voor de week-schotel die geserveerd wordt tussen 17.00 uur en 18.30 uur. Er is dan een vlees- vis- of vegetarisch gerecht voor € 8,50. Anja besloot de week-schotel te nemen, ikzelf ging voor de spareribs. Pompoensoepje vooraf en smullen maar. Watertje erbij (er wordt geen alcohol geschonken) en voldaan en bijgekletst gingen we een uurtje of 1,5 later naar huis. Het menu is een combinatie uit de Arabische en Westerse keuken. De keuze is ruim met voor elk wat wils. Ook naast de week-schotel zijn de gerechten betaalbaar.

Melouisa is geopend van donderdag tot en met zondag van 17.00 uur tot 23.00 uur. De keuken sluit om 21.00 uur. Zeker de moeite van een bezoekje waard.

Käthe Schilders

Zinloos vernielen

Wij hebben in Gijzenrooi van de gemeente twee publicatiekasten gekregen bij de toegangswegen van de wijk: op de hoek van het Diepmeervens bij het Meerbergsvens en op de hoek van het Kanunnikensvens bij het Raatven. Evelyn ontwerpt voor iedere activiteit in de wijk een mooie poster, zodat iedereen op de hoogte kan blijven van alles wat er gebeurt in de wijk. Na Nieuwjaar werd ze onaangenaam verrast: als zij de nieuwe poster voor Cultuur bij je Buur wil ophangen in de kast bij het Kanunnikensven ziet ze dat er vuurwerk tussen de staander en het frame is afgestoken. Door de ontploffing is het frame ontzets en de kast kan nu niet meer open. Zelfs met de hulp van een toegesnelde buurman lukt het Evelyn niet om het deurtje open te wrikken.

Helaas heeft ook niemand van de omwonenden iets gehoord of gemerkt. We laten de gemeente weten wat er gebeurd is: voor vele honderden euro's schade.

“The making of”:

Het Zegje

In het decembern timer van 2012 schreef Myriam Schröver een artikel over “the making of”. Inmiddels 5 jaar later is het tijd om een en ander aan informatie te “updaten”. Nog steeds begint het maken van het blad met kopij, aangeleverd door buurtbewoners en redactieleden. De redactie, ofwel Commissie Communicatie, bestaat op dit moment uit 8 personen. Laat ze me even aan u voorstellen (vlnr):

Evelyn en Hanneke laat ook Beja Peijpers nog steeds haar licht over de teksten schijnen).

Evelyn Leenen is contactpersoon van de redactie naar het bestuur van Bewonersvereniging Gijzenrooi. Tevens verzorgt zij de prachtige aankondigingsborden die u vindt op het Kanunnikensven en Meerbergsv en. Elke keer weer verschijnen er kleurrijke affiches over de activiteiten die gaan plaatsvinden in onze wijk.

Wim Corbeij plakt en knipt alle stukjes en foto's tot een mooie lay-out. Dat is heel wat gepuzzel, maar het lukt hem elke keer. Tijdens de redactievergadering wordt de proefversie besproken en na goedkeuring stuurt Wim de hele handel naar de drukker.

Niet in dit plaatje: Bianca Verhagen (Pag. 8)

Willem van Hoorn is vaste columnist en -indien nodig- fotograaf.

Frank van de Wielen is onze webmaster. Hij zorgt ervoor dat de website up-to-date is en dat de hem aangeleverde stukjes geplaatst worden. U vindt ook altijd de Zegjes terug op de website.

Ondergetekende beheert de mailbox en zorgt ervoor dat alles (kopij met foto's) aangeleverd kan worden aan de redigeergroep. Ik probeer dan als eerste de grote fouten er al uitgehaald te hebben. Tevens kunt u af en toe een klein artikeltje van mijn hand in het Zegje vinden.

Hanneke Michel schrijft interviews voor het Zegje. Zij redigeert ook de binnengekomen teksten. (Naast

Greetje Heijmans is vaste “stukjes” schrijfster. Ze weet altijd weer onderwerpen te vinden waarover wat te melden valt. U heeft al heel wat van haar hand kunnen lezen in de laatste Zegjes.

Bianca Verhagen (ontbreekt jammer genoeg op de foto) is sinds kort degene die de bezorging van de Zegjes onder haar hoede heeft. Zij zorgt ervoor dat de vaste “lopers” hun stapel krijgen en aan de slag kunnen met verspreiding.

Wij vinden het erg belangrijk dat het Zegje met veel plezier gelezen wordt en stellen het heel erg op prijs wanneer u stukjes aanlevert. Want het Zegje is vóór, dóór en ván de Buurtbewoners

Käthe Schilders

Ruim 60 nieuwe leden!

Afgelopen zomer voerden we binnen de bewonersvereniging een discussie over de verspreiding van het Zegje. Een aantal leden was voor het handhaven van de bestaande situatie: alleen de wijkbewoners die lid zijn en hun contributie betalen krijgen het Zegje vier keer per jaar in de brievenbus, de overige bewoners krijgen het Zegje slechts één keer per jaar. Andere bewoners, waaronder ik, pleitten voor de huis-aan-huisverspreiding van het Zegje om zo iedereen op de hoogte te houden van alle ontwikkelingen en activiteiten in onze wijk. Het is toch de bedoeling van onze bewonersvereniging om alle wijkbewoners erbij te betrekken en niemand uit te sluiten? De contributie van € 3,50 is zo gezien eerder een symbolisch bedrag dan een daadwerkelijk abonnement op het Zegje.

Omdat we destijds niet tot een gezamenlijk standpunt konden komen, werd gekozen voor een tussenoplossing: twee keer een Zegje bij iedereen in de brievenbus en een persoonlijke ledenwerfactie door mij. Thuisgekomen bedacht ik: 'waar ben ik aan begonnen, waarom heb ik in hemelsnaam aangeboden dat ik die actie voer?'. Want we hebben 727 adressen in de wijk en onze penningmeester Nicole stuurde mij een lijst van 215 adressen van niet-leden. Het zou een hele klus worden om die allemaal te bezoeken!

Maar het heeft heel wat opgeleverd. Natuurlijk was lang niet iedereen thuis als ik aanbelde en er zijn zeker ook wijkgenoten die geen belangstelling hebben voor een lidmaatschap, ook al kost dat maar € 3,50. Maar heel veel mensen reageerden allerhartelijkst. Zeker wilden zij wel lid worden, ze waren het in het verleden geweest, maar van het overmaken van de contributie was het de laatste

jaren niet gekomen. Of zij waren nieuw in de wijk. Veel oudere mensen gaven aan dat zij het heel fijn zouden vinden als ze mij contant mochten betalen: voor hen veel handiger dan overmaken. Blijkbaar doet nog niet iedere bewoner zijn bankzaken met de computer. Nadat Nicole mij het groene licht had gegeven voor die contante betaling nam het aantal leden flink toe. Dat is wel veel werk: contributie innen, administratief verwerken, overmaken naar Nicole (de bewonersvereniging eigenlijk) met de namen en adressen van de nieuwe leden, ook daar weer administratie. Maar het resultaat mag er wezen: meer dan zestig nieuwe leden! Bijna 80% van de bewoners is nu lid. En dat kunnen er nog meer worden als ik nog eens aanbel bij die bewoners die ik niet thuis heb getroffen....

We zouden beter kunnen formuleren dat lidmaatschap van € 3,50 betekent dat je de bewonersvereniging ondersteunt bij het:

- Behartigen van de belangen van de wijkbewoners bij de diverse gemeentelijke instellingen,
- Organiseren van buurtactiviteiten zoals de Burendag, de Midzomeravond, Cultuur bij je Buur, paaseieren zoeken voor kinderen of de lampionnenoptocht, het organiseren van de buurtpreventie en het veilig houden van de buurt,
- Organiseren van burenhulp,
- Schoonhouden van de buurt door Adopteer een Straat,
- In stand houden van de verlichting van onze eikenboom tijdens de kerstdagen
- De verspreiding van het wijkblad 'het Gijzenrooise Zegje'.

Ik geloof zeker dat de meeste bewoners van onze wijk dat een prima zaak zouden vinden.

Greetje Heijmans

HET BEGIN: gesprek met Wil Bernaerts.

In Zegje nr. 22 van september 1998 (1e lustrum van het bestaan van de wijk Gijzenrooi) vond ik een stukje over Het Begin. Met Wil Bernaerts praat ik nog eens over hoe het allemaal begonnen is.

Wil vertelt: "In juli 1991 werden bewoners uit Gijzenrooi uitgenodigd door Tivoli om te praten over speelvoorzieningen in de wijk. Tivoli wilde speelgelegenheid in de eigen wijk en bij de gemeente kregen ze alleen informatie over speelvoorzieningen in Gijzenrooi. In het Akkertje kwamen bewoners van de twee buurten bij elkaar om te praten over de invulling van de verschillende speelvoorzieningen. Uit deze vergadering werd een klein groepje Gijzenrooiers samengesteld om een en ander verder uit te zoeken".

Wil was van de partij bij dit groepje. Er werd een bijeenkomst georganiseerd voor alle Gijzenrooiers in de Beppino Sartoschool. De opkomst was zo groot dat niet iedereen in de ruimte paste; er werd een tweede avond belegd om iedereen de kans te geven mee te denken en mee te praten. Vanuit deze avonden werd de eerste steen gelegd voor de start van de bewonersvereniging zoals we die nu kennen. Wil: "Het groepje van de speelvoorziening werd Activiteiten Commissie. Doel was, naast de speelvoorzieningen, om ontmoetingen te creëren tussen de mensen in de wijk. Iedereen was nieuw en niemand kende elkaar en niemand kende elkaar nog. Door activiteiten te organiseren werden mensen bij elkaar gebracht.

Er kwamen ook andere commissies, zoals Verkeer; Leefbaarheid en Groenvoorziening; Dienstverlening; Seniorenbelangen en Informatievoorziening. Op 7 juni 1993 werd de Bewonersvereniging Gijzenrooi officieel opgericht. Er kwam een bestuur (voorzitter, penningmeester en secretaris) en een dagelijks bestuur: uit elke commissie werd 1 lid aangewezen

om hieraan deel te nemen. Vergaderd werd er in de Driekoningenschool (tegenwoordig Reis van Brandaan). Op 27 maart 1995 werd het 500e lid van de vereniging aangemeld: Mevrouw v.d. Broek. Op dat moment was de Bewonersvereniging Gijzenrooi de grootste in haar soort te Eindhoven".

Wil is nog jaren actief geweest in de wijk, ook lang nadat de speelvoorzieningen op het Buurtven waren gerealiseerd. Ze heeft aan de wieg gestaan van allerlei activiteiten die georganiseerd werden, met name de Vennendag.

Veel is er sinds dat prille begin veranderd, maar één ding is blijven bestaan: het enorme enthousiasme van alle Gijzenrooiers om samen een prettige, actieve, veilige en sociale wijk te creëren.

Käthe Schilders

Gijzenrooi van het gas af

Onder die noemer gaat de commissie duurzaamheid tijdens een informatieavond dieper

in op de alternatieven (toegespits op de situatie in Gijzenrooi). Hoe kunnen we besparen, wat zijn de alternatieven voor het gas en hoe houden we de kosten in de hand. Dit weer in samenwerking met 040energie.nl. De definitieve aankondiging volgt!

Code Rood?

Sneeuw, regen, hagelbuien, harde windvlagen, het was allemaal voorspeld voor de vrijdagavond 8 december. Net nog geen code rood op de avond van de Kerstzang aan het Diepmeerven.

De kleur rood zou overigens goed gepast hebben bij het koor. Rode sjaals, hier en daar een rood jasje en een rode muts.

Gelukkig viel het allemaal mee. Na een hele dag regen en wat natte sneeuw nam weergod Pluvius even een adempauze net voordat de tent opgezet moest worden. Het bleef – op een enkele sneeuwvlok na – droog tijdens het optreden. Schietgebedjes hebben soms hun nut.

dragen', bromde hij zacht met zware stem. Anderen, met veel verstand van licht – en die vind je volop in Eindhoven – hadden het over de juiste kleurtemperatuur bij deze lichtmanifestatie.

Elly en Erik hadden respectievelijk als dirigente en musicus gezorgd voor een aangepast repertoire, waarbij naast enkele oude nummers zoals 'Jingle Bells' en 'War is over' de – voor ons - nieuwe nummers 'Christmas is all around', 'Love is all' en 'Go Like Elijah' gebracht werden.

Hoewel het koor een gelegenheidskoor is, krijgt het steeds meer een professionele uitstraling met Erik van Dijck, Mariëtte Mooren, Frans Beks en Bojan de Groot als solisten. Ook het meerstemmig gezongen 'Love is all' maakte indruk.

Na het voorbereidend werk van Jan, Rob, Maarten, Joop, Albert en Matthijs bood de tent plaats aan het voltallige koor dat inmiddels al 36 leden telt. Nog even en Gijzenrooi moet voor dit evenement op zoek naar een grotere tent.

Wim en Janco zorgden evenals andere jaren voor de techniek, zonder hen geen geluid en geen licht en daar kun je op zo'n avond natuurlijk niet mee aankomen.

Onze voorzitter Gerard opende met een eigentijds kerstverhaal over oude tijden en nieuw licht de seance en daarna werd de verlichting ontstoken door wethouder Yasin en Greetje.

Het was een onverdeeld succes. De oude eikenboom stond te gloeien van trots. 'Zo'n rijke en sfeervolle kerstverlichting heb ik nog nooit mogen

Onder de boom als vanouds de chocolademelk en glühwein tegen de koude voeten en rode neuzen, ingeschonken en rondgedeeld door Esther en Nicole en op de achtergrond de vuurkorf voor de sfeer en de warme handen.

Onvermijdbaar tafereel: jongetjes die het vuur helpen opstoken en met takken en stokken komen aandragen. Eentje hield zelfs een tak met druipend bruin blad boven de vuurkorf. Goed voor een weekend lang een rookaroma in mijn winterjas.

Tevreden liep ik samen met een paar anderen in een licht sneeuwduitje terug naar huis. Code rood werd pas 2 dagen later afgekondigd.

Kees van Vessem

Wandelen in Gijzenrooi

Binnenkort starten we weer met de woensdag-avondwandelingen in Gijzenrooi. Dat wil zeggen dat we vanaf woensdag 4 april 2018 om de 2 weken een uurtje wandelen in de natuur van onze mooie 'Achtertuin van Gijzenrooi'. We wandelen in een rustig tempo van 5 km per uur en we starten klokslag 19.00 uur bij de bushalte op het Bunderkensven.

De wandelingen zijn in de even weken en de laatste wandeling van het seizoen is op woensdag 3 oktober 2018. Aanmelden of afmelden hoeft niet. Gewoon op tijd bij de bushalte zijn is voldoende.

Omdat we nogal eens de opmerking horen 'jammer, ik had mee willen wandelen, maar heb er niet aan gedacht' is er de mogelijkheid om hieraan herinnerd te worden via een WhatsApp berichtje. Als je daar prijs stelt kun je je aanmelden via mailadres albert.2@live.nl

Ook de wat langere wandelingen op iedere eerste zondag van de maand gaan nog steeds door. Dan starten we eveneens bij de bushalte op het Bunderkensven en wel om 10.00 uur 's morgens. Deze wandelingen zijn circa 10 km lang en er wordt in een wat steviger tempo gelopen dan 's woensdags.

De wandelingen gaan altijd door, ongeacht het weer. Tot ziens en we wensen iedereen veel wandelplezier.

*Truus en Kees van Vessem
Albert Hoofman*

